

GJYKATA EVROPIANE PËR TË DREJTAT E NJERIUT
SEKSIONI I TRETË

VENDIM

Kërkesa nr. 75984/11

Gëzim BOÇARI
kundër Shqipërisë

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur më 19 mars 2024, si Komitet i përbërë nga:

Georgios A. Serghides, *President*,

Darian Pavli,

Oddný Mjöll Arnardóttir, *gjyqtarë*,

dhe Olga Chernishova, *zëvendëskancelare e Seksionit*,

duke pasur parasysh:

kërkesën (nr. 75984/11) kundër Republikës së Shqipërisë të depozituar në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrotjtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (“Konventa”) më 21 shtator 2011 nga shtetasi shqiptar z. Gëzim Boçari (“kërkuesi”), i lindur në vitin 1949, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga znj. B. Boçari, avokate e licencuar në Tiranë;

vendimin për të njoftuar për kërkesën Qeverinë e Shqipërisë (“Qeveria”) të përfaqësuar nga Agjentja znj. L. Mandia, dhe më pas nga agjenti z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit; parashtrimet e palëve;

Pas diskutimit, vendosi si më poshtë:

OBJEKTI I ÇËSHTJES

1. Kërkesa ka të bëjë me kohëzgjatjen e proceseve gjyqësore për ekzekutimin e një vendimi të gjykatave të brendshme dhe vendimit të Gjykatës në çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët kundër Shqipërisë* (nr. 10508/02, 23 tetor 2007).

Vendimet në lidhje me pronësinë e pronës objekt kundërshtimi

2. Më 6 korrik 2001, kërkuesi së bashku me gjashtë persona të tjerë, depozituan një kërkesë në Gjykatë. Në vendimin e saj të sipërpërmendur në çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët* Gjykata gjeti shkelje të nenit 6 § 1 të Konventës për moszbatimin nga ana e autoriteteve të vendimit të Gjykatës së Lartë të datës 6 mars 2003, i cili urdhëronte Komisionin e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave që të merrte një vendim në lidhje me pretendimin e kërkuesve për kthimin e një prone të caktuar (shihni, në veçanti, §§ 52 dhe 53, 100 dhe 101 të çështjes *Gjonboçari dhe të tjerët*).

3. Ndërkohë, më 31 gusht 2007, Agjencia Rajonale e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (“Agjencia e Vlorës”) hodhi poshtë pretendimet e pronësisë së kërkuesit duke konstatuar se nuk ishin dorëzuar dokumentet ligjore në mbështetje të kërkesës dhe për shkak të mbivendosjes së pretendimeve të kërkuesit me ato të pretenduesve të tjerë. Ky vendim u la në fuqi në apel dhe kërkuesi filloi procesin gjyqësor kundër tyre.

4. Ndërkohë që këto procese civile ishin në pritje, në një tjetër proces administrativ, me kërkesë të palëve të treta, Agjencia e Vlorës në vendimin e saj nr. 45/2009, të 11 marsit 2009, njohu pronësinë e palëve të treta mbi pronën e pretenduar nga kërkuesi.

5. Pas përfundimit të këtij procesi administrativ, Gjykata e Apelit Vlorë ka rrëzuar pretendimin e kërkuesit në datën 21 prill 2017, me arsyetimin se vendimi i marrë në procesin administrativ, duke iu njohur pronësinë palëve të treta, ishte marrë në përputhje me vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 6 mars 2003, dhe rrjedhimisht edhe me vendimin e Gjykatës në çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët* (shihni

paragrafin 2 më lart), dhe që si një vendim administrativ i formës së prerë ai shërbente si titull ekzekutiv. Gjykata e Apelit u shpreh gjithashtu se vendimi administrativ ishte një zgjidhje përfundimtare e pretendimeve kontradiktore të pronësisë mbi të njëjtën pronë.

6. Kërkuesi paraqiti rekurs në Gjykatën e Lartë dhe procesi është ende në pritje.

VLERËSIMI I GJYKATËS

7. Kërkuesi u ankua sipas nenit 6 § 1 të Konventës për kohëzgjatjen e proceseve gjyqësore në lidhje me ekzekutimin e vendimit të Gjykatës së Lartë të datës 6 mars 2003 dhe vendimit të Gjykatës së datës 23 tetor 2007 (shihni paragrafin 2 më lart) dhe gjithashtu pretendoi se këto vendime nuk ishin ekzekutuar. Ai gjithashtu pretendoi mungesën e mjeteve juridike efektive sipas nenit 13.

8. Qeveria argumentoi se vendimet në fjalë ishin ekzekutuar me vendimet e Komisionit të Vlorës që kishin zgjidhur pretendimin e kërkuesit dhe ato të palëve të treta (shihni paragrafët 3-5 më lart).

9. Gjykata vëren se në vendimin e saj të sipërpërmendur për çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët*, Gjykata, *inter alia*, i kërkoi Qeverisë që “të siguronte, me mjetet e duhura dhe shpejt, ekzekutimin e vendimit të formës së prerë të gjykatës së brendshme”, përkatësisht vendimin e Gjykatës së Lartë të 6 marsit 2003 (*idem.*, § 101). Vendimi në fjalë i Gjykatës së Lartë urdhëroi Komisionin e Vlorës që të merrte vendim në lidhje me pretendimin e kërkuesit dhe të vëllezërve e motrave të tij për kthimin e pronave të konfiskuara të prindërve të tyre (*idem.*, §§ 6, 7 dhe 27). Në lidhje me këtë, Agjencia e Vlorës fillimisht rrëzoi pretendimin e kërkuesit më 31 gusht 2007 dhe pas vendimit të Gjykatës për çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët*, më 11 mars 2009, mori vendimin nr. 45/2009 me të cilin njohu pronësinë e palëve të treta mbi pronën e pretenduar nga kërkuesi dhe kështu e zgjidhi përfundimisht këtë çështje. Procesi gjyqësor që pasoi, i nisur nga kërkuesi në lidhje me vendimin e Agjencisë së Vlorës të datës 31 gusht 2007, nuk mund të vërë në dyshim faktin që Agjencia e Vlorës, duke marrë vendimin e saj të datës 11 mars 2009, zbatoi vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 6 mars 2003. Prandaj, pas vendimit të Gjykatës në çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët*, procesi gjyqësor në fjalë zgjati një vit, katër muaj e pesëmbëdhjetë ditë, periudhë kjo që duket e arsyeshme (shihni, për parimet e përgjithshme, *Frydlender kundër Francës* ([DHM], nr. 30979/96, § 43, GJEDNJ 2000-VII).

10. Gjykata vëren gjithashtu se çështja përfshinte pyetje komplekse faktike dhe ligjore me disa persona që pretendonin titullin mbi të njëjtën parcelë toke, në kontekstin e kthimit. Ajo gjithashtu konstaton se autoritetet kanë vepruar me shpejtësi pas vendimit të Gjykatës për çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët*.

11. Gjykata vëren gjithashtu se kërkuesit iu dha një shpërblim i drejtë për kohëzgjatjen e procedurave përmbarimore në fjalë në vendimin e saj për çështjen *Gjonboçari dhe të tjerët*. Pas këtij vendimi, Agjencia e Vlorës zbatoi vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 6 mars 2003 dhe nxori një vendim mbi pretendimin e kërkuesit për kthimin e pronës. Për sa i përket mënyrës se si autoritetet e brendshme kanë zbatuar vendimin e Gjykatës së Lartë në fjalë, Gjykata nuk gjen ndonjë faktor që do të tregonte se autoritetet ishin përgjegjëse për vonesat ose përndryshe nuk arritën të zbatonin vendimin e brendshëm.

12. Për rrjedhojë, ky ankim është haptazi i pabazuar dhe duhet të refuzohet në përputhje me nenin 35 §§ 3 dhe 4 të Konventës.

13. Sa i përket ankimit sipas nenit 13, Gjykata vëren se ai është i lidhur pazgjidhshmërisht me atë të shqyrtuar më sipër dhe për këtë arsye duhet të shpallet gjithashtu i papranueshëm (shihni *Ljubičić kundër Kroacisë* (vendim), nr. 17338/05, 10 maj 2007).

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT,

Shpall kërkesën të papranueshme.

Bërë në gjuhën angleze dhe njoftuar me shkrim më 11 prill 2024.

Olga Chernishova
Zēvendēskancelare

Georgios A. Serghides
President